

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเลี้ยงสัตว์น้ำจืด เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด” หมายความว่า พื้นที่บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด เพื่อใช้เพาะฟักอนุบาลหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง และรวมถึงพื้นที่บ่อพักน้ำ คลองหรือคูส่งน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดด้วย

“สัตว์น้ำจืด” หมายความว่า สัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดโดยไม่รวมสัตว์ทะเล

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำที่เกิดจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดที่ระบายหรือจะระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ ให้แบ่งประเภทบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) “บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก” หมายความว่า บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ซึ่งมีพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยงตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป หรือบ่อเพาะเลี้ยงจระเข้หรือบ่อเพาะเลี้ยงปลาดุก ซึ่งมีพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยงตั้งแต่ ๑ ไร่ขึ้นไป

(๒) “บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ข” หมายความว่า บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ซึ่งมีพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยงตั้งแต่ ๕ ไร่ แต่ไม่ถึง ๑๐ ไร่

(๓) “บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ค” หมายความว่า บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ซึ่งมีพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยงตั้งแต่ ๑ ไร่ แต่ไม่ถึง ๕ ไร่

ข้อ ๔ กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ดังต่อไปนี้

ลำดับ	พารามิเตอร์	ค่ามาตรฐาน		
		ประเภท ก	ประเภท ข	ประเภท ค
๑	ค่าความเป็นกรดและด่าง (pH)	๖.๐ - ๙.๐	๖.๐ - ๙.๐	๖.๐ - ๙.๐
๒	ค่าความเค็ม (Salinity)	๑) กรณีระบายลงแหล่งน้ำจืด น้ำทิ้งจะต้องมีค่าความเค็มไม่เกิน ๑ ส่วนในพันส่วน ๒) กรณีระบายลงแหล่งน้ำที่มีค่าความเค็มโดยธรรมชาติให้ระบายทิ้งได้อีก ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของแหล่งรองรับน้ำทิ้งบริเวณนั้น	๑) กรณีระบายลงแหล่งน้ำจืด น้ำทิ้งจะต้องมีค่าความเค็มไม่เกิน ๑ ส่วนในพันส่วน ๒) กรณีระบายลงแหล่งน้ำที่มีค่าความเค็มโดยธรรมชาติให้ระบายทิ้งได้อีก ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของแหล่งรองรับน้ำทิ้งบริเวณนั้น	๑) กรณีระบายลงแหล่งน้ำจืด น้ำทิ้งจะต้องมีค่าความเค็มไม่เกิน ๑ ส่วนในพันส่วน ๒) กรณีระบายลงแหล่งน้ำที่มีค่าความเค็มโดยธรรมชาติให้ระบายทิ้งได้อีก ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของแหล่งรองรับน้ำทิ้งบริเวณนั้น
๓	ค่าบีโอดี (Biochemical Oxygen Demand)	ไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๒๕ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
๔	ค่าของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solids)	ไม่เกิน ๘๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๘๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๘๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
๕	ค่าแอมโมเนียรวม (Total Ammonia)	ไม่เกิน ๑.๑ มิลลิกรัมไนโตรเจนต่อลิตร	ไม่เกิน ๑.๑ มิลลิกรัมไนโตรเจนต่อลิตร	ไม่เกิน ๑.๑ มิลลิกรัมไนโตรเจนต่อลิตร
๖	ค่าไนโตรเจนรวม (Total Nitrogen)	ไม่เกิน ๔ มิลลิกรัมไนโตรเจนต่อลิตร	ไม่เกิน ๕ มิลลิกรัมไนโตรเจนต่อลิตร	ไม่เกิน ๕ มิลลิกรัมไนโตรเจนต่อลิตร
๗	ค่าฟอสฟอรัสรวม (Total Phosphorus)	ไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมฟอสฟอรัสต่อลิตร	ไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมฟอสฟอรัสต่อลิตร	ไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมฟอสฟอรัสต่อลิตร

ข้อ ๕ กรณีบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดผสมกับสัตว์น้ำทะเล ซึ่งมีสัดส่วนของสัตว์น้ำจืดมากกว่าสัตว์น้ำทะเลให้ใช้ค่ามาตรฐานตามข้อ ๔

ข้อ ๖ จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ให้เก็บแบบจ้วง (Grab Sampling) ในจุดที่จะระบายทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือจุดอื่นที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของน้ำทิ้ง กรณีที่มีการระบายทิ้งหลายจุดให้เก็บทุกจุด

ข้อ ๗ การตรวจสอบค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

๗.๑ ค่าความเป็นกรดและด่าง ใช้เครื่องวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (pH Meter) ตามแบบวิธีอิเล็กโตรเมตริก (Electrometric Method) ที่มีความละเอียดไม่ต่ำกว่า ๐.๑ หน่วย

๗.๒ ค่าความเค็ม ใช้เครื่องวัดความเค็มของน้ำที่ใช้หลักการหาค่าแบบอิเล็กโตรเมตริก คอนดักติวิตี (Electrometric Conductivity) หรือแบบเดนซิตี (Density)

๗.๓ ค่าบีโอดี ใช้วิธีบ่มตัวอย่างที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน ติดต่อกัน และหาค่าออกซิเจนละลายด้วยวิธีเอไซด์ โมดิฟิเคชัน (Azide Modification) หรือวิธีเมมเบรนอิเล็กโทรด (Membrane Electrode) หรือวิธีออปติคคอลลีพรอบ (Optical probe)

๗.๔ ค่าของแข็งแขวนลอยทั้งหมด ใช้วิธีกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fiber Filter Dish) และอบแห้งที่อุณหภูมิ ๑๐๓ - ๑๐๕ องศาเซลเซียส เป็นเวลาอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง

๗.๕ ค่าแอมโมเนียรวม ให้ใช้วิธีแอมโมเนียซีเล็คทีฟอิเล็กโทรด (Ammonia Selective Electrode) หรือวิธีอินโดฟีนอล บลู (Indophenol Blue)

๗.๖ ค่าไนโตรเจนรวม ใช้วิธี

๑) วิธีเปอร์ซัลเฟต ไดเจสชัน (Persulfate Digestion) หรือ

๒) ผลรวมของทีเคเอ็น ที่ตรวจวัดด้วยวิธีเจลดาล์ (Kjeldahl Method) และไนโตรเจนและไนเตรทที่ตรวจวัดด้วยวิธีแคดเมียม รีดักชัน (Cadmium Reduction) หรือวิธีเอนไซเมติก รีดักชัน (Enzymatic Reduction) หรือ

๓) วิธีเผาไหม้ด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาที่อุณหภูมิสูง (High temperature Catalytic Combustion)

๗.๗ ค่าฟอสฟอรัสรวม ใช้วิธีไดเจสชัน (Digestion Method) และเทียบสีใช้วิธีแอสคอร์บิก แอซิด (Ascorbic Acid) หรือวิธีวานาโดมอลิบโดฟอสฟอริก แอซิด (Vanadomolybdophosphoric Acids) หรือวิธีสแตนนัสคลอไรด์ (Stannous Chloride)

ข้อ ๘ การตรวจสอบค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดตามข้อ ๗ ต้องเป็นไปตามคู่มือวิเคราะห์น้ำและน้ำเสียของสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย หรือ Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater) ซึ่ง American Public Health Association, American Water Work Association และ Water Environment Federation ของประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดบับล่าสุดหรือตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

เฉลิมชัย ศรีอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม